

vajna vreden. A mi poznamo tudi gospode kaplane in druge duhovnike, celo škofe, ki imajo dolgove čez vest, in vendar nimajo otrok, pa delih dohodkov. No, podle duše, čemu pa tem gospodom ne očitate dolgove? Nima nič drugega kakor preveč otrok! Blagodušna srca! Torej ima jih, in sicer sedem, Bog se vsmili, jih je odred, a otročiči so zakonski, in preskrbel jih je do danes v silah in težavah sam, pošteno in sam, in mu nobeden teh hoških prvakov in bratrov niti vinarja pripomogel ni. Kaj vas torej briga našega učitelja beda in otroci? A mi poznamo vendar le tudi nezakonske otroke, kateri imajo tudi otrokov, pa so nezakonski in se ne preskrbejo po svojih očetih. Mi poznamo tudi gospode duhovnike, ki niso v zakonu in imajo vendar le tudi nezakonske otroke, kateri, Bog se vsmili, tudi niso preskrbljeni. Naj navedemo imena? Čemu pa pred tem pragram se pomatate? Špotujete se čez njegovo siromaštvo! Vendar bi bilo bolje, ko bi v vaši nezakonski krščanski ljubezni mu pomagali iz nje. Pred dvema leti je poprosil krajni šolski svet na nekaj kurjave, češ, samična koleginja ima traven prostega stanovanja brezmejno prosto kurjavo. A niso mu ne polena dovolili, zakaj g. oče Novak Karl so bili na-proti. Ja, seveda, ko bi kakšen prvaški učitelj ali celo kakšen kaplanček kurjave prosil, bi mu takoj pol Pohorja podrl. Špotujete se njegove bede! Zakaj pa mu niste pripustili pri občni tajniško mesto? Sedaj stoji tiste kronice g. Pišek, sin poslanca Pišeka. Ta vrbog gospod mora tri do štirikrat na teden v Hotinje vasi jo primahati sem gori. Ako mu njegov oče podari le enodnevno plačo svoje taksne kot državni poslanec t. j. 20 K, mu ni treba sribariti v Hočah. Pa kaj češ, to mesto vsaj se daj ni za „Štajerijance“. Zanimivo je, kako zlate dušice so nekateri Hočanje. Dolgogodišni oštr Gsellmann se je pri zadnjem občinskem računu kaj brzo repenčil nad izdatkom za sekretarja, zakaj, služil je tiste groše lanske leto še naš učitelj. Gsellmann je odkrito rekel, da so občinski očetje, on in Novak na čelu, sicer dovolili dotično svoto, pa ne za njega. Aha, včaskež naj je požre, potem mu pa iz srca pravišmo tudi 10000 K. Oh, oh, kako dobro zna ta kristjanska ljubezen! Pa čudno! Čeprav oštr Gsellmann vsakega nemškutarja in „Štajerijanca“ iz dna srca sovražji, vendar pa njih groše in kronice kaj rad pobira. Da, da, kristjanska ljubezen in pa svetle kronice — gliha vtip striha! Brez zamere gospodine restavater Gsellmann, da smo se bavili tudi z Vašo visoko osebo! Pred štirimi leti je prišel naš tako psovani g. učitelj k nam. Poznal ga izvun g. nadučitelja in g. šolskega sveta ogleda nobena dušica ni v Hočah. A poizvedli so hočki hrabrostneži in prvaki, da je neki nemškutar in nas je bilo. Dva meseca pred imenovanjem so ga že po njihovih umazanih listih psovali kakor pes. Torej po osebi ga nobeden ni poznal, a po temu je bil naznanjen kot nemškutar — dosti

preveč je, križajmo ga že pred kot sem pride. Cenjeni bralci, kaj pa pravite k tej kristjanski ljubezni? Vidite po teh in sto drugih enakih slučajih ste vi vzbujali v njem ljubezen do vas, in to je bilo krivo, da vam je in še bo večkrat zmešal vaše črne štrane — kar ste sejali to žejete. Pa ni tako proketo človeče naš ubogi učitelj sam, o ne, v teh kristjanskih srcih prebiva enaka ljubezen tudi do drugih. G. Stanitz a so n. pr. kar zadnjič zopet prav po hinavski napadli ter mu tudi dolgove očitali in mu „krah“ prerokovali. G. Stanitz je revnega vničarja sin in si je po lastnih močeh in po pridnem delu in hudem boju pripomogel do današnjega stanu. Mu zavidate njegovo lepo imetje? Mu želite „krah“? Nič se ne bojte, dušice plemenite, da bi ga zadržila vaša nevošljivost — Stanitz je grča in korenika in Bog ve, kedo in koliko izmed vas jih bo šlo prej rakom živžgat, kakor on. Zabilježite si ta mene tekel! Kaplan Baznik, po čem dišči? Glejte dragi čitalci, na eni strani bedo špotujejo, na drugi pridelano imetje zavidajo! Moj Bog, vsak ni tako srečen kakor n. pr. g. atek Novak, ki se je vsedel v kupec premoženja in zraven tega po vseh krajih še srečno poerbal zdaj eno zdaj drugo; vsak ni tako srečen kakor g. Rečnik, ki je tudi vsak hip dobival srečne erbščine; in vsak ni tako srečen, kakor Rojko — ter Francček, ki je dobil po očetu tisočake, po tustu pa hišo, grunt in polni hlev najlepše živine. — Človek obrača, Bog pa obrne! Konečno še nekaj! Špotujete se s strupenimi slinami čez bedo in nesrečo svojega bližnjega, čemu se pa ne špotujete čez nesramnosti vaših najpristnejših pristašev? Čemu n. pr. niste objavili nesramno dejstvo vašega priljubljenega prijatelja Pungartnika iz Slivnice, ki je v sveti jezi na binškošno nedeljo otrokom, deklicam, ženam in možem iz okna svojo nago „zadnje obličje“ kazal, kaplan Baznik, kje pa je to objavljeno in spoštovano? Da, da pometatje torej raje pred svojim pragom!

Pohorje. Dne 13. junija bi bila morala biti procesija k svetemu Arhunu na Pohorju in sicer v čast sv. Antnu. Ker pa so bili slučajno letos ta dan volitve, so sv. Antona god takoj na 12. prestavili in procesijo tudi na ta dan preložili, češ far mora pri volitvah biti navzoč. Po službi božji so se vrli romarji dobro najedli in napili in se židane volje spravili proti domu. Visoko na Pohorju še sredi pota imamo tudi krémo, pri Tike-ju. Tamkaj se je precej romarjev oglasilo, da bi si dušico bolje telesu privezali. Med temi romarji sta bila v družbi poslanca Pišeka tudi hoški in slivniški kaplan. Nahajal se je pri Tike-ju tudi g. Anton Pehar posestnik iz Zgornje Hoče. Tega so zaradi volitve malo našraufali. In ker mož odvrne, da ne bo ne na eno ne na drugo stran volil, mu je slivniški gnadljivi gospod kaplan dal ime: „Kurji drek“. Odsihmal so Peharja klicali kar kot „Kurji drek“. Mož je to elegantno ime tiho požiral, misleč si, da brijejo norca v svoji vinski navdušenosti, zato odvrne: „Vem da je dvobarven, jaz pa ne bom belo, ne črno volil; bom raje s socialisti potegnil.“ Potem pa ste „kravji drek“, ga apostrofirajo gospod kaplan iz Slivnice. Mož bo vendar tako pameten, da bo tega finega gospoda tožil. Sodite sami, dragi bralci, katero poštenje si za-

služi taki hlapec Gospodov. Katoliški duhovnik in tako govorjenje, take izraze — no daleč smo prišli! Res se odpirajo tudi največjemu butelnu oči: Tako govori duhovnik, v Hočah so kričali „Živio Srbija“, v Slivnici je eden nekaj čez okno kazal itd. No, zares vseh časti vredna kompanija! Le tako naprej — vera peša. Pohore.

Novice.

Priporočamo najtopleje tovarno kmetijskih in poljedelskih strojev J. Pfeifer. (Glej tudi inzerat v današnji številki „Štajerca“!)

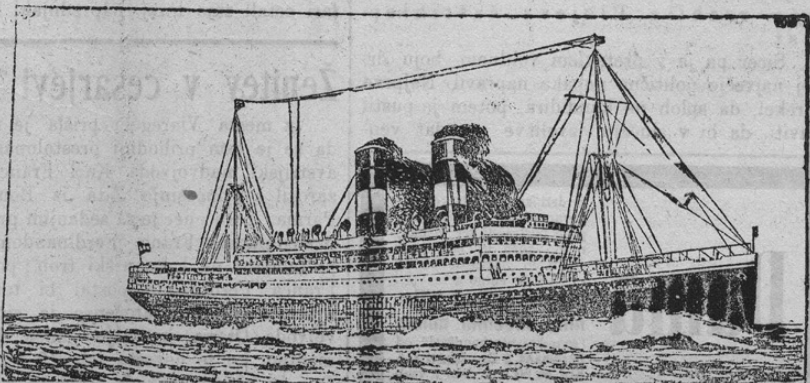
Iz Spodnje-Stajerskega.

Hofrat Ploj — adijo!

Zadnji politični boj prinesel je tudi senatnemu predsedniku dr. M. Ploju politično smrt. Ta dogodek je na vsak način večjega političnega pomena; kajti to mora danes tudi sleherni Plojev nasprotnik priznati, da je bil Ploj eden najveljavnejših in najvplivnejših slovensko-prvaških poslancev. In kakor krvavo satiro sprejema javnost na znanje, da je Plojev naslednik — spuheljski Brendič. Vsa javnost se temu dejstvu smeji in odkritosrčno povemo, da je ta pojav značilni dokaz propadanja politične inteligence med Slovenci.

Dr. Ploj bil je v prvi vrsti najpomembnejši zastopnik stare prvaške stranke. Ta stranka je bila vedno v vsakem oziru konzervativna. Nikdar ni mogla razumeti političnega razvoja in modernih zahtev javnega življenja. Na stari tradiciji, s starim in zastarelim programom, brez pravega stika z ljudstvom samim je korakala ta prvaška stranka svojo pot naprej. Bila je zastopnica tistih struj, ki so se vedno smatrale kot nekaka smetana na mleku slovenskega ljudstva. Politično življenje so smatrale te struje le kot nekak privilegij za-se. Voditelji te stranke so napravili pri „zastopanju ljudskega blagra“ dobre dobičke. Na Dunaju smatralo se je prav rado te gospode kot nekake „Paradeštücke“ in njih volja je bila „volja“ slovenskega ljudstva samega.

Največji avstrijski trgovski parnik.

Pri „navale triestino“ v Monfalconu pustila je znana pomorska družba „Austro-Americana“ brzoparnik zgraditi, katerega kaže naša slika. To bode največja in najhitrejša avstro-cgrska trgovska barka Nosila bode ime „Kaiser Franz Josef“. Izrinila bode 16000 ton vode in dosegla hitrost 18 morskih milj na uro. Parnik bode lahko v 1. razredu 150 oseb, v 2. razredu 450 in v 3. razredu 1800 oseb

spreje. Poleg tega se bode lahko naložilo 7000 ton blaga. Moštvo parnika znašalo bode 300 oseb.

Nič ni boljšega
za hitro prireditev jako okusna goveja juhe kot

MAGGI JEVE

kocke za govejo juho
à 5 vinarjev.

MAGGI'jeve kocke za govejo juho so čista, najboljša goveja juha, v trdi obliki in vsebujejo tudi potrebno sol in dišave.

Prave samo z imenom MAGGI in z varstveno znamko zvezdo s križcem.

391